

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. března 2018 samosoudkyní JUDr. Blankou Škrétovou,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený dne ██████████ trvale bytem nám. ██████████
██████████ toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Liberec,

je vinen, že

v Liberci v Žitné ulici dne 3. 12. 2017 kolem 17,30 hodin po rozlomení spínací skříňky tzv. trnem a po manipulaci s osobním motorovým vozidlem zn. Ford Galaxy, r. zn. 4SI 1980 v hodnotě 180.000 Kč, když následně za pomoci další osoby vozidlo vytlačil z řady zaparkovaných vozidel a poodjel s ním ulicí Žitná, kde zastavil za účelem zastření identity vozidla výměnou registračních značek za registrační značky 4L7 9673, které byly odcizeny v době od 2. 12. 2017 do 3. 12. 2017 v Liberci v ul. Březová Alej z osobního motorového vozidla zn. Opel Astra ke škodě ██████████ nar. ██████████ s vozidlem odjel až do ulice Vlčí Vrch, kde vozidlo zastavil a kde byl v 18:00 hod. zadržen, a poškozením vozidla způsobil škodu nejméně 30 000 Kč ██████████ nar. ██████████, a AXA pojišťovně, a. s.,

tedy

- a) na sebe převedl a užíval věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, a čin spáchal ve vztahu k věci, která má větší hodnotu,
- b) poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.

Tím spáchal

ad a) přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad b) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 214 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti (18) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání tří (3) let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba a skutkový stav, popsany ve výroku tohoto rozsudku, byl zjištěn v hlavním líčení.
2. Obžalovaný v hlavním líčení i v přípravném řízení využil svého práva a k věci odmítl vypovídat, za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu se v hlavním líčení četl protokol z vazebního zasedání konaného u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 0 Nt 21075/2017, kde byl obžalovaný vzat do vazby – při něm uvedl, že auto neodcizil, ale koupil ho na náhradní díly, osobu, od které měl auto koupit, neuvedl. Dohoda s prodávajícím byla ústní, platba proběhla na místě. Obžalovaný vypověděl, že si dodělává řidičský průkaz na kamion a má zajištěné zaměstnání, pravdivost tohoto tvrzení nebyla dotazem u autoškoly prokázána. K obžalobě ve věci 1T 30/2013 se nevyjádřil, k obžalobě ve věci 7 T 72/2017 uvedl, že vozidlo neodcizil. Pokud jde o věci, které byly ve vozidle zajištěny, řídicí jednotky koupil v Praze na vrakovištích a zbytek je běžné nářadí, chtěl by proto, aby mu tyto věci byly vráceny.
3. V hlavním líčení vypovídal v postavení svědka majitel vozidla [REDAKCE] ten se vyjádřil k technickému stavu vozidla, poté popsal, že vozidlo mu bylo odcizeno od sportovní haly v ul. Jeronýmova na počátku prosince 2017, kdy před odcizením bylo uzamčeno centrálním zamykáním. Svědek následně své vozidlo identifikoval, později mu bylo vydáno, ale poškozené. Škodu bude řešit pojišťovna, celkové náklady na opravu vozidla dosud nebyly vyčísleny.
4. K podání svědecké výpovědi byl předvolán též [REDAKCE], ten po zákonném poučení odmítl vypovídat s tím, že se domnívá, že podáním svědecké výpovědi by si mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání.
5. Za podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení [REDAKCE] [REDAKCE] jmenovaný se vyjádřil k automobilu VW Passat, r.zn. 4AJ 4834, který má v užívání obžalovaný, nicméně neuvedl žádné skutečnosti, relevantní pro toto trestní řízení.
6. Dále byly provedeny listinné důkazy, a to zejména protokol o zadržení, protokol o vydání věci, vyčíslení škody, odborné vyjádření (defektoskopie, metalografie, technická diagnostika a elektrotechnika), protokoly o ohledání místa činu vč. fotodokumentace, vyhodnocení kamerových záznamů, protokol o sledování osoby a věci vč. datového nosiče, fotodokumentaci, záznam k zajištěné věcné stopě, protokol o prohlídce jiných prostor, odborné vyjádření k hodnotě vozidla, listiny k prověřování další trestné činnosti, zprávy o chování a opis z rejstříku trestů obžalovaného.
7. Po zhodnocení shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že vinu obžalovaného lze dovodit zejména z provedených listinných důkazů, obžalovaný se k jednání, které je mu kladeno za vinu,

vyjádřil pouze při vazebním zasedání, kdy uvedl, že vozidlo normálně koupil od blíže neurčené osoby, jinak využíval svého práva a k věci odmítl vypovídat. Dle protokolu o zadržení byl obžalovaný zadržen v ul. Vlčí vrch v Liberci, když seděl v nastartovaném vozidle Ford Galaxy, r.zn. 4SI 1980, na místě řidiče, po jízdě z

8. Z odborného vyjádření bylo zjištěno, že řídicí jednotky, které byly zajištěny ve vozidle obžalovaného, pocházejí z odcizených motorových vozidel. Zařízení s vidlicí OBD 2 umožňuje překonat imobilizér vozidel koncernového výrobce VW – Škoda. Dle protokolů o ohledání místa činu v ul. Jeronýmova, kde došlo k prvotnímu odcizení vozidla, nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy, při ohledání v ul. Vlčí vrch bezprostředně po zadržení obžalovaného ohledáním na odcizeném vozidle zjištěno drobné vnější poškození dveří, dále bylo zadokumentováno, že ve spínací skřínce se nacházel nástroj zakončený šestihrannou hlavicí (bližším ohledáním hlavice bylo zjištěno, že se jedná o nástroj, u něhož se do spínací skříňky zasouvá kovová část s profilem standardního klíče od auta, bez ozubení, druhý konec nástroje tvoří šestihranná hlavice určená pro očkový klíč č. 10), při tomto ohledání byl též zajištěn šestihranný očkový klíč vel. 10 mm, z úředního záznamu k této zajištěné stopě vyplývá, že klíč vypadl z vozidla ve chvíli, kdy byl obžalovaný vyprošťován z vozidla jiným policistou, je tedy pravděpodobné, že klíč patřil obžalovanému. Po odcizení bylo vozidlo nalezeno v ul. Žitná, tam bylo zahájeno jeho sledování (kdy bylo vozidlo ještě osazeno původními registračními značkami), kdy dle protokolu bylo zjištěno, že k vozidlu přišel obžalovaný, nastoupil na místo řidiče, poté něco dělal v zavazadlovém prostoru a společně s další osobou (dle záznamu ke sledování pravděpodobně s [REDAKCE] odcizený automobil vytlačili, obžalovaný s ním následně odjel do ul. Vlčí vrch, kde byl po ukončení jízdy, sedíc na místě řidiče, zadržen Policií ČR, dle protokolu o ohledání bylo vozidlo v té době osazeno odcizenými registračními značkami, původní byly uloženy v zavazadlovém prostoru vozidla. Při prohlídce jiných prostor a pozemků – osobního automobilu patřícího [REDAKCE] – byla zajištěna taška na notebook a peněženka, patřící obžalovanému, přímo ve vozidle obžalovaného pak byly zajištěny řídicí jednotky z vozidel zn. Škoda Octavia. Pokud jde o způsobenou škodu, cena opravy vozidla byla v přípravném řízení vyčíslena nejprve na 30 000 Kč, s ohledem na rozsah poškození řídicí jednotky bude odstranění škody pravděpodobně nákladnější. Hodnota odcizeného vozidla pak byla odborným vyjádřením stanovena na 180 000 Kč.
9. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný se dopustil skutku, který je podrobně popsán ve výroku tohoto rozsudku, a je vyloučeno, že by se skutek stal jinak, způsobem pro obžalovaného žízlivějším, nebo že by jej spáchala jiná osoba než obžalovaný. Oproti žalobnímu návrhu soud shledal, že nebylo jednoznačně prokázáno, že to byl právě obžalovaný, kdo vozidlo Ford Galaxy, r.zn. 4SI 1980, z ul. Jeronýmova odcizil a převezl do ul. Žitná, nicméně to, že obžalovaný na sebe toto vozidlo převedl a užíval ho, ačkoli musel být srozuměn s tím, že vozidlo bylo získáno nelegálně, bylo jednoznačně prokázáno. Ze záznamu o sledování vyplývá, že vozidlo bylo ve chvíli, kdy s ním obžalovaný vyjížděl z parkovacího místa v ul. Žitná, osazeno původními registračními značkami, po jízdě do ul. Vlčí vrch, kterou obžalovaný absolvoval jako řidič, již bylo osazeno registračními značkami, které byly odcizeny z jiného vozidla, s ohledem na absenci jakékoli relevantní časové prodlevy mezi těmito událostmi je tedy zřejmé, že obžalovaný věděl o nelegálním původu vozidla, neboť o výměně registračních značek musel vědět nebo ji musel sám provést. Skutečnost, že osoba, od které obžalovaný vozidlo převzal, jej nezískala legálně, pak musel obžalovaný vědět též ze skutečnosti, že k nastartování vozidla musel použít speciální nástroj určený k překonání odporu ve spínací skřínce, kdy nástroj k tomu sloužící (očkový klíč) měl obžalovaný při zadržení u sebe, resp. byl zajištěn poté, co vypadl z vozidla při vyprošťování obžalovaného. Konečně rozlomením spínací skříňky způsobil obžalovaný na vozidle škodu ve výši nejméně 30 000 Kč, konečná výše škody dosud nebyla vyčíslena. V rámci uplatněné obhajoby nemůže v žádném případě obstát tvrzení obžalovaného, že vozidlo zakoupil za účelem jeho rozebrání na náhradní díly, i kdyby bylo toto

tvrzení obžalovaného zčásti pravdivé, tak by si jmenovaný, vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem (výměna r.zn., použití trnu k nastartování vozidla), musel být vědom, že na sebe převádí vozidlo, které bylo získáno nelegálně, i s ohledem na jeho tvrzení, že se dříve živil jako automechanik a musel být tedy o to více obeznámen s tím, jak nestandardní je takovýto způsob překonání zajištění vozidla.

10. Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný na sebe jednak převedl a užíval věc (automobil zn. Ford Galaxy v hodnotě 180 000 Kč), která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, a čin spáchal ve vztahu k věci, která má větší hodnotu, jednak tím, že rozlomil tzv. trnem spínací skříňku vozidla, na tomto vozidle způsobil škodu nikoli nepatrnou. Tím spáchal přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. U obou citovaných přečinů zákon poskytuje ochranu majetkovým právům. Převedením na sebe nebo na jiného podílník získává dispoziční moc nad věcí nebo jinou majetkovou hodnotou, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, a směřuje k realizaci užitku z ní ať už pro sebe, nebo pro jiného, Užíváním věci nebo jiné majetkové hodnoty se rozumí disponování s věcí nebo jinou majetkovou hodnotou za účelem využití její užitné hodnoty. Obžalovaný věděl, že motorové vozidlo zjevně nikoli nepatrné hodnoty, které na sebe převedl a krátkodobě užíval, bylo patrně získáno trestným činem (z povahy věci patrně trestným činem krádeže podle § 205 trestního zákoníku), a škodlivý následek (upevnění protiprávního stavu vytvořeného hlavním trestným činem) způsobit chtěl, přečin podílnictví tedy spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pokud jde o přečin poškození cizí věci, tak obžalovaný si jako automechanik musel být vědom hodnoty vybavení vozidla a toho, že rozlomením spínací skříňky může způsobit významnější škodu, a pro případ, že svým jednáním takový následek způsobí byl s možností jeho vzniku srozuměn, přečin poškození cizí věci tedy spáchal ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku v úmyslu nepřímém.
11. Za vůdčí přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let. Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil společenskou škodlivost trestných činů, osobu obžalovaného, možnost nápravy, polehčující a přitěžující okolnosti, dosavadní způsob života a jeho chování po činu, tedy veškeré skutečnosti uvedené v ustanovení §§ 38, 39 trestního zákoníku, §§ 41, 42 trestního zákoníku. V případě obžalovaného lze hodnotit jako polehčující okolnost dosavadní řádný život, neboť ačkoli opis z evidence Rejstříku trestů obžalovaného vykazuje celkem 7 předchozích odsouzení, ohledně všech se na obžalovaného hledí, jako by odsouzen nebyl, neboť odsouzení byla zahlazena, obžalovaný se ve stanovené zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil, a v posledních dvou případech ve věcech Okresního soudu v Liberci a Okresního soudu v České Lípě spisových značek 34 T 258/2007, 18 T 226/2008 vykonal uložené tresty obecně prospěšných prací. V řízení obžalovanému naopak přitěžuje, že se dopustil celkem dvou trestných činů a při hodnocení společenské škodlivosti jeho jednání pak bylo nutné přihlídnout k tomu, že obžalovaný se přečinu podílnictví dopustil ve vztahu k věci, jejíž hodnota činí více než trojnásobek kvalifikačního znaku škody, resp. hodnoty, větší ve smyslu § 138 trestního zákoníku, jež činí 50 000 Kč, a přečinem poškození cizí věci způsobil škodu nejméně 30 000 Kč. Všechny tyto skutečnosti pak byly zohledněny ve výměře uloženého trestu v trvání 18 měsíců. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, zejména s přihlédnutím k tomu, že na obžalovaného je třeba pohlížet jako na osobu, jež dosud nebyla soudně trestána, soud dospěl k závěru, že u jmenovaného postačí uložení trestu odnětí svobody, který nebude spojen s jeho přímým výkonem, kdy trest ve výměře 18 měsíců je přibližně v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby vůdčího přečinu podílnictví podle § 214 odst. 2 trestního zákoníku a takovýto trest zcela odpovídá společenské škodlivosti jeho protiprávního jednání, zkušební doba v délce 3 let pak dává dostatečný prostor k tomu, aby bylo chování obžalovaného sledováno a kontrolováno z hlediska požadavku na vedení řádného života po odpovídající dobu.

12. Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody poškozeného [REDAKCE] jmenovaný se k trestnímu řízení připojil s částkou 50 000 Kč, kdy tato částka má odpovídat odhadované ceně opravy. Jmenovaný pak při svém výsledku v postavení svědka vypověděl, že pojišťovna AXA pojišťovna a.s. mu sdělila, že zaplatí celou opravu, poškozenému nebylo z vozidla nic důležitého odcizeno, spoluúčast u pojišťovny pak sjednanou nemá. Za této situace soud dospěl k závěru, že pro přiznání nároku na náhradu škody nebyl v trestním řízení zjištěn dostatečný podklad, kdy jednak dosud nebyla stanovena přesná výše škody, kterou obžalovaný trestným činem způsobil, jednak poškozený uvedl, že škodní událost řeší pojišťovna, která mu pak dle očekávání poskytne pojistné plnění – v takovém případě dochází k přechodu regresního nároku na náhradu škody na pojišťovnu, která se do zahájení dokazování se svým případným nárokem do adhezního řízení nepřipojila; ani po vyčíslení případného nároku by pak soud pojišťovně po případném vyplacení pojistného plnění nemohl nárok na náhradu škody přiznat, vyčkávání na ukončení likvidace pojistní události by nadto zbytečně protáhlo trestní řízení. Za této situace soudu nezbylo než poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, trojmo. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 16. března 2018

JUDr. Blanka Škrétová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Vorlíčková

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 03.05.2018 náhrada škody + trest
změněný rozs.KS čl. 250 a je vykonatelné dne 03.05.2018. Připojení doložky provedla
Jitka Vorlíčková dne 06.06.2018.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. května 2018 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a Mgr. Lukáše Korpase v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE] bytem formálně [REDAKCE] t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Liberec, o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 16. března 2018, č.j. 1 T 20/2018 – 224,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovaný [REDAKCE] podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje pro výkon trestu do věznice **s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 16.3.2018, č.j. 1 T 20/2018 – 224, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným z přečinů podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v Liberci v Žitné ulici dne 3. 12. 2017 kolem 17.30 hodin po rozlomení spínací skříňky tzv. trnem a po manipulaci s osobním motorovým vozidlem zn. Ford Galaxy, r. zn. 4SI 1980 v hodnotě 180 000 Kč, když následně za pomoci další osoby vozidlo vytlačil z řady zaparkovaných vozidel a poodjel s ním ulicí Žitná, kde zastavil za účelem zastření identity vozidla výměnou registračních značek za registrační značky 4L7 9673, které byly odcizeny v době od 2. 12. 2017 do 3. 12. 2017 v Liberci v ul. Březová Alej

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

z osobního motorového vozidla zn. Opel Astra ke škodě [redacted] nar. [redacted] s vozidlem odjel až do ulice Vlčí Vrch, kde vozidlo zastavil a kde byl v 18:00 hod. zadržen, a poškozením vozidla způsobil škodu nejméně 30 000 Kč [redacted] nar. [redacted] a AXA pojišťovně, a. s.

2. Za uvedené přechyby byl obžalovaný napadeným rozsudkem odsouzen podle § 214 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání tří let.
3. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený [redacted] odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti výroku o trestu napadeného rozsudku podal v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci, které odůvodnil tak, že soud I. stupně nesprávně v tomto případě aplikoval polehčující okolnosti a nesprávně vyhodnotil skutkové okolnosti s ohledem na typovou škodlivost jednání obžalovaného. Hranice „větší hodnoty“ vyplývající z ustanovení § 214 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla překročena více než třikrát. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů. Byť je obžalovaný formálně bezúhonný, tak žádná polehčující okolnost nemůže svědčit v jeho prospěch. K tomu je třeba uvést, že obžalovaný disponoval prostředky – věcmi sloužícími k páčání trestné činnosti, které byly natolik sofistikované, že zjevně nemohly sloužit k jednorázové trestné činnosti, nad to u obžalovaného zajištěné řídicí jednotky pocházely z vozidel odcizených v roce 2009 v okrese Mladá Boleslav v roce 2017 v Teplicích. Proto soud I. stupně správně vyhodnotil uložení trestu odnětí svobody dle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku dle trestní sazby vyplývající z ustanovení § 214 odst. 2 tr. zákoníku, avšak tento trest neměl být ukládán s podmíněným odkladem, ale se zařazením do věznice s ostrahou. Takový trest pak dle názoru státního zástupce lépe zajistí nápravu pachatele a zejména pak bude působit preventivně ve vztahu k ochraně cizího majetku, kdy v rámci celého trestního řízení nebyla zjištěna či deklarována žádná sebereflexe obžalovaného a náhled na spáchanou trestnou činnost nebo kroky obžalovaného vedoucí k náhradě způsobené škody tak, aby na něj mohlo být působeno trestem výchovným, nespojeným s přímým výkonem. Proto státní zástupce navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám za nezměněného skutkového stavu ve věci rozhodl dle výše uvedeného.
5. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného oddělitelného výroku o trestu rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k níže uvedeným závěrům, přičemž nezjistil, že by odvoláním vytýkané vady měly svůj původ v jiném než napadeném výroku rozsudku nebo byly důsledkem případného nesprávného procesního postupu.
6. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám, které by mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva. Ačkoli obžalovaný využil svého práva odmítnout vypovídat a k věci se vyjádřil pouze jednou v přípravném řízení při vazebním zasedání tak, že spáchaní trestné činnosti popřel, automobil koupil na náhradní díly za 15 000 Kč dne 2.12.2017, jsou skutkové okolnosti činu, zejm. způsob provedení, místo a čas jeho spáchaní, prokázány stěžejním důkazem, jímž je záznam o sledování

ve spojení s dalšími důkazy, zejm. protokolem o zadržení, kamerovým záznamem, protokolem o vydání věci, protokoly o ohledání místa činu, fotodokumentací a odborným vyjádřením. Okolnosti odcizení motorového vozidla včetně hodnoty motorového vozidla jsou prokázány především výpovědí poškozeného [REDAKCE] a odborným vyjádřením. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku náležitým a srozumitelným způsobem vyložil, jak provedené důkazy hodnotil a na základě čeho činí skutková zjištění, provedl dokazování v rozsahu odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, provedené důkazy pak hodnotil způsobem, jenž odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu.

7. Na základě zjištěného skutkového děje pak soud I. stupně správně právně kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečiny podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, své právní závěry řádně odůvodnil a ani v právním hodnocení jednání obžalovaného není důvodu k jakýmkoli výtkám. V podrobnostech lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, není nutno opakovat argumentaci soudu prvního stupně, s níž se krajský soud ztotožňuje, ostatně žádná ze stran proti skutkovým ani právním závěrům soudu prvního stupně nebrojí.
8. Při ukládání trestu soud prvního stupně postupoval správně v intencích § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když obžalovanému uložil úhrnný trest, neboť obžalovaný spáchal dva přečiny, nicméně nedostatečným způsobem vyhodnotil kriminální narušení obžalovaného, když obžalovanému uložil trest odnětí svobody nespojený s přímým výkonem. Je faktem, že obžalovanému z formálního hlediska nepřitěžuje žádné z odsouzení vykazovaných v opisu z rejstříku trestů, protože tresty vykonal s účinkem, že se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl (srov. § 65 odst. 4, § 74 odst. 2, § 83 odst. 4, § 106 tr. zákoníku), na stranu druhou však nelze pominout sklon obžalovaného k páčání majetkové trestné činnosti a tento sklon hodnotí krajský soud jako výrazný. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 715/04 či Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1350/2013, podle nichž ... i když předchozí odsouzení nezakládá přitěžující okolnost recidivy ve smyslu § 42 písm. p) tr. zákoníku, musí soud hodnotit poměry a možnosti nápravy obviněného, jeho sklony k páčání trestné činnosti, vztah ke společenským hodnotám chráněným trestním zákoníkem, možnosti jeho nápravy nebo naopak míru rezistence vůči nápravě. Musí zkoumat i trestní minulost obviněného, zda předchozí odsouzení a brožby výkonem trestu jej neodradily od páčání trestné činnosti... Zahrazení odsouzení anebo zákonná fikce, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nebrání soudu, aby při hodnocení osoby pachatele přihlédl ke skutečnosti, že pachatel v minulosti spáchal trestné činy a z této skutečnosti vyvodil příslušné závěry, pokud jde o jeho sklony k páčání trestné činnosti určité povahy, jeho vztah ke hodnotám chráněným trestním zákonem a prognózu jeho dalšího chování.
9. Při hodnocení osoby obžalovaného soud prvního stupně nepostupoval důsledně a komplexně, neboť s ohledem na výrazný sklon obžalovaného k páčání majetkové trestné činnosti, tj. druhově shodné trestné činnosti jako v nyní posuzované trestní věci, je nutno na obžalovaného nahlížet jako na výrazně kriminálně narušenou osobu. Svým dosavadním způsobem života obžalovaný projevil neúctu ke společenským hodnotám chráněným trestním zákoníkem, míra jeho rezistence vůči nápravě se jeví jako vysoká, neboť vždy po výkonu určitého trestu, popř. po uplynutí zkušební doby podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, obžalovaný v určitém intervalu trestnou činnost opakuje. Z toho je zjevné, že dosavadní výchovné působení na obžalovaného se minulo účinkem, obžalovaný na toto působení reaguje po určité době spácháním další trestné činnosti. Sklon obžalovaného k páčání trestné činnosti, resp. jeho kriminální narušení dostoupilo již takové míry, že je nutno na něj působit přímým výkonem trestu odnětí svobody. Důvodně pak státní zástupce poukazuje na absenci sebereflexe obžalovaného a

na škodlivost spáchaného skutku, která je zvyšována i okolností způsobené škody, jež více než třikrát převyšuje hranici větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.

10. Protože výměru a druh trestu shledává krajský soud přiměřenou všem okolnostem rozhodným pro ukládání trestu tak, jak jsou vymezeny v § 38 a § 39 tr. zákoníku, z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil toliko ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl tak, že obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.
11. Ačkoli poškozený [REDAKCE] požadoval po obžalovaném nahradit škodu vzniklou poškozením vozidla či autorádia, odvolání proti napadenému rozsudku nepodal, krajský soud proto s ohledem na rozsah státním zástupcem podaného odvolání ve spojení s ustanovením § 254 odst. 1 tr. zákoníku výrok o náhradě škody nepřezkoumával.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 03.05.2018

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

Petra Plhalová
Plhalová

Digitálně podepsal
Petra Plhalová
Datum: 2018.05.11
11:00:09 +0200

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 03.05.2018 způsob výkonu trestu a je vykonatelné dne 03.05.2018. Připojení doložky provedla Jitka Vorlíčková dne 06.06.2018.